

Κυριακή της Ορθοδοξίας και Ιεραποστολή

[Ορθοδοξία](#) / [Ιεραποστολή](#)

[Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ](#)

Η Εορτή της Ορθοδοξίας καθιερώθηκε τον ένατο αιώνα, με αφορμή την νίκη της ορθής πίστεως (ορθής δόξας > ορθής γνώμης > Ορθοδοξίας), για το θεανθρώπινο πρόσωπο του Ιησού Χριστού και για τη τιμή στους αγίους μας διά των αγίων εικόνων.

Σταδιακά όμως, η εορτή επεκτάθηκε αποκτώντας ιδιαίτερη σημασία, με την έννοια ότι, άρχισε να αποτελεί ανάμνηση της νίκης της Ορθοδοξίας εναντίον κάθε μορφής κακοδοξίας, δηλαδή της κάθε αιρέσεως, και γενικότερα, περιφανή νίκη της Εκκλησίας κατά των ποικίλων αυτής εχθρών. Στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, για να τονισθεί ο θρίαμβος της Ορθοδοξίας, με ειδική δέηση, αναγιγνώσκεται το Σύμβολον της Πίστεως, το οποίο αποτελεί το πιο ευσύνοπτο κείμενο, που η Εκκλησία μας, διά των αγίων Πατέρων της που συμμετείχαν στις πρώτες δύο Οικουμενικές Συνόδους (Νικαίας, 325 και Κωνσταντινουπόλεως, 381), υπογραμμίζει με σαφήνεια τις βασικότερες αρχές του περιεχομένου της διδασκαλίας της Χριστιανικής Πίστεως.

Η Εορτή της Ορθοδοξίας έχει μεγάλη Θεολογική σημασία για τη ζωή του Χριστιανού, διότι συνδέεται με τη σωτηρία του. Η προσπάθεια εκ μέρους των αιρετικών να διαστρεβλώσουν και να παραποιήσουν την ορθή χριστιανική διδασκαλία της Εκκλησίας μας, όπως αυτή αποκαλύφθηκε από τον Τριαδικό Θεόν και διδάχθηκε από τον Ιησού Χριστόν, τους αγίους Μαθητές του και τους διαδόχους τους (Αποστολική Διαδοχή), στην πραγματικότητα, ήταν μια απόπειρα να φράξουν τον σωτηριολογικό δρόμο του ανθρώπου, να τον κρατήσουν μακριά από τον Θεόν, μακριά από την εν Χριστώ σωτηρία. Έτσι η υπόθεση της Ορθοδοξίας ήταν υπόθεση επικρατήσεως της αλήθειας. Η εμφάνιση της κακοδοξίας ήταν προσπάθεια επιβολής του ψεύδους. Με το ψέμα ο άνθρωπος ούτε οικοδομείται, ούτε και σώζεται. Το σκοτάδι, που τον διακατέχει, γίνεται σκοτεινότερο. Έρχεται η πόρωση. Φθάνουμε σε μορφές ζωής χειρότερες από ζώδεις, όπως εκείνες των Σοδόμων και των Γομόρρων. Επέρχεται η καταστροφή, ο πόνος κι η δυστυχία.

Μέσα στον σύγχρονο κόσμο της προόδου, αλλά και της αγωνίας, ο ρόλος της Ορθοδοξίας συνεχίζει να αποτελεί ζωντανή ελπίδα για ένα καλύτερο και δικαιότερο κόσμο. Η ευθύνη και η συνέπεια των χριστιανών προς τις αρχές του

Ευαγγελίου, αποτελεί βασική προϋπόθεση για μια πειστική Ορθόδοξη μαρτυρία στον κόσμο που ζούμε. Καλούμαστε να γίνουμε Απόστολοι του Χριστού, αφού όμως πρώτα μαθητεύσουμε κοντά του, αφήνοντας κατά μέρος τον παλαιόν άνθρωπον της αμαρτίας κι αρχίζοντας να εφαρμόζουμε στη ζωή μας, με αγωνιστικότητα και συνέπεια τις θείες εντολές του Ιησού Χριστού. Μόνο όταν μετέχουμε της ζωής του Χριστού ζούμε χριστιανικά.

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας είναι και εορτή αυτών, που παραμένουν σηματοφόροι και πρωτοπόροι στον αγώνα και στην μαρτυρία της Ορθοδοξίας στον σύγχρονο κόσμο. Ιδιαίτερα χαιρετίζουμε και ευχαριστούμε με ευγνωμοσύνη αυτούς που γίνονται σκεύη ευλογίας Θεού να στηρίζουν με κάθε τρόπο, και ηθικά με τις προσευχές τους, και υλικά με τις γενναιόδωρες εισφορές τους την Ιεραποστολική μας διακονία. Χωρίς τη βοήθεια τους ουδέν μπορούμε να ποιήσουμε εις τον αμπελώνα του Κυρίου. Όσοι μας βοηθούν βρίσκονται στη πρώτη γραμμή της Ιεραποστολής όπως ήσαν όλοι εκείνοι οι ευλογημένοι άνθρωποι που ποτέ τους δεν σταμάτησαν να είναι δίπλα στο Χριστό και στους Μαθητές του για τη μαρτυρία του Ευαγγελίου στο κόσμο. Εκ μέρους του Αλεξανδρινού Προκαθημένου μας κ.κ. Θεοδώρου Β', κληρικών και λαϊκών και των άπορων και ορφανών παιδιών απευθύνουμε ευγνώμονες ευχαριστίες προς όλους όσους μας βοηθούν στην

Ιεραποστολική μας διακονία. Σας ευχαριστούμε, ο Θεός να σας δίνει όλα τα καλά. Ο Θεός να ευλογεί τις οικογένειες σας.

Η χάρις του Θεού υπάρχει και λειτουργεί μέσα μας, όταν η ζωή μας πλησιάζει τη ζωή του Χριστού. Με την άξια συμμετοχή μας στο Μυστήριο της Θείας Κοινωνίας όλος ο κόσμος γίνεται σώμα μας. Αυτή είναι κι η μυστική ορθόδοξη διάσταση της θείας χάριτος. Να νοιώθουμε και να ζούμε τα προβλήματα του κόσμου ως δικά μας. Η χάρις του Θεού υπάρχει μέσα μας, όχι μόνο όταν μιλάμε καλά για θεολογικά θέματα, αλλά όταν νοιώσουμε μέσα μας μια εσωτερική βελτίωση. Η ζωή μας είναι χρόνος μετανοίας. Για να έχουμε συνείδηση των ορίων μας και των αδυναμιών μας και της μη τελειοποιήσεώς μας, πρέπει να συγκρίνουμε τους εαυτούς μας με το Πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Ό,τιδήποτε γίνεται χωρίς να υπάρχει πίστη στον Ιησού Χριστόν, υπάρχει ο κίνδυνος να διαπράξουμε αμαρτία. Να ζεις χριστιανικά σημαίνει να συμπεριφέρεσαι καθώς πρέπει, όπου και να βρίσκεσαι. Η ζωή του πιστού «κέκρυπται» στη ζωή του Ιησού Χριστού, όταν μετέχουμε της ζωής του, όταν μιμούμαστε την ζωή του και τα έργα του. Όταν αγαπούμε όλους τους ανθρώπους και κάνουμε το καλύτερο γι' αυτούς.

<https://bit.ly/3I6CRF0>